

Izhaja vsak ponedeljek in četrtek zvečer.
Stane za celo leto 15 L., za pol leta 8 L., za četrletno leta 4 L. Za inozemstvo celo leto 20 L.
Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.
Odgovorni urednik: RICHARD OREL.

GORIŠKA STRAŽA

Številka 99. V Gorici, v ponedeljek zvečer 17. decembra 1923. Letnik VI.

Ne frankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo vnaprej.
Izdaja konsorcij „GORIŠKE STRAŽE“
Tisk. S. Spazzal v Trstu.
Uprava in Uredništvo: ulica Mameli 5. (prej Scuole).

Potom demokracije k sporazumu.

Ako prebivajo v tujerodni državi narodne manjšine, ima vlada na izbiro samo dve poti: ali se z drugorodci sporazume, ali pa uporabi proti njim silo. Moderna država si mora zbrati eno ali drugo. Tretje poti ni.

Primorski Slovenci živijo že leto in dan pod vlado, ki hoče rešiti vprašanje narodnih manjšin s silo. Fasistovska vlada veruje, da se dá tudi problem drugorodcev najbolje in najhitreje urediti z močjo.

Zato ni od svojega postanka do danes nikdar se iskala stikov z drugorodci, da bi v sporazumu z njimi uredila svoje manjšinsko politiko. Nasprotno! Ona se je doslej opirala vedno samo na svojo državno oblast in moč ter odredila, kakor se je njej zdelo prav, ne zmenet se pri tem nikdar za želje in mnenje drugorodcev.

Pokorščino in zopet pokorščino.

Tako je bila n. pr. razkosana naša dežela na troje, se je vrgel naš jezik iz sodnij, so bile vničene slovenske ljudske šole, a vladi ni nikoli padlo v glavo, da bi nas vprašala, kaj mi o tem mislimo in kaj želimo. Vlada je bila mnenja, da bi bila naravnost neodpustna šibkost, ako bi se država razgovarjala in pogajala z drugorodci. Ona si je mislila: Kar mi sklenemo, je pametno in državi koristno, zato naj Slovenci lepo ubogajo in se pokorijo, pa je amen! Nič debat, ampak pokorščino in zopet pokorščino.

To se je zdelo gospodom velika politična modrost! In silovito so nanjo ponosni, da so jo odkrili.

Toda kdor pozna zgodovino narodnih manjšin v Evropi, ta ve, da je politika moči bila že tolikokrat prerabljena in preizkušena, da je že stara in vemo natančno, kako se razvija, stopnjuje in končava. To smo videli lepo in nazorno že v drugih državah.

Videli smo oblastnike, ki so mislili, da bodo kar z eno energično potezo resili na mah vprašanje narodnih manjšin. Jezik — so modrovali — je glavni znak narodnosti, zato zatrimo in vzemimo manjšini jezik in vsilimo ji svojega in narodno vprašanje bo na vekomaj rešeno.

Kam vodi politika moči.

In kaj se je redno in povsod zgodilo? Redno in povsod je politika moči razplamenila narodni čut manjšin do najvišje stopnje.

Vlada je lahko delala, kar je hotela: razpuščala društva, dušila časopise, zapirala voditelje, vse, prav vse se je spreminjalo sproti v orožje narodne propagande. In čim bolj so oblastniki besneli in tolkli okoli sebe, tem višje so svigali iz ogorčenega ljudstva plameni narodnega navdušenja. Vladni možje si niso vedeli več pomagati. V svoji slepi trmi so pognali politiko moči do poslednje stopnje: drugorodce je treba prisiliti, da se izselijo. Najprej so jim ponujali velike svote, da prodajo zemljo in hišo in zapusté prostovoljno rodno grudo.

Politika proti drugorodcem je postala gospodarska politika. Ko tudi to ni uspelo, so izdali kratkotalo zakon, s katerim so manjšine prisili, da prodajo svoja posestva.

Vsemu svetu so znani razlastitveni zakoni pruske države proti Poljakom, vsi se spominjajo nasilne nemške kolonizacije med poljskim narodom.

Taka politika je sicer surova in se

zruši s časom sama v sebi, a je logični zaključek metode moči.

Kdor stopi na pot sile, tega zenejo proti njegovi volji neki notranji zakoni do takega konca.

Ali se torej tudi naša vladna politika razvija v tej smeri?

Vidimo pri naši vladi morda že znake, da hoče svojo politiko napeljati na taka pota?

Po stopnijah Prusov?

Ne! Pač pa se pojavljajo v italijanski javnosti že prvi glasovi, ki zahtevajo, naj gre vlada kar brez pomisleka v stopinje pruske manjšinske politike. Prvi glas se je dvignil v senatu. Znani učejak Pantaleoni je izjavil, da je politika Italije z Nemci prešibka. «O našem

položaju na Trentinskem» — je rekel — «razpravljajo Velenemci v Avstriji in na Nemskeem. Mesto politike brez gospodarstva moramo delati v tej deželi politično gospodarstvo. Med vojno mi je rekel angleški delegat, prijatelj Italije: Ako se hočete na Trentinskem dobro počutiti, morate Nemce proti visokim svotam «razlastiti» in prodati njihova posestva Italijanom.»

Ta izjava senatorja Pantaleonija kaže prve obrise nove politike, ki se mora neizogibno poroditi iz našela moči in sile.

Vlada stoji pred izbiro: ali se odloči za Pantaleonija, ali pa zavrže načelo moči in reši vprašanje manjšin na podlagi demokracije.

Kaj se godi po svetu?

Avstrija se dviga.

Stavka poštnih uslužbencev v Avstriji je obrnila zopet pozornost sosedov na malo državo. Časopisje razpravlja o razmerah v tej deželici in pripoveduje o reformah, ki so se tam izvedle. Avstrija je naš sosed, s katerim so bili naši kmetje in trgovci vedno v trgovskih stikih in bodo tudi v bodoče ž njim kupčevali, zato je potrebno, da seznanimo naše bravce поблиže z razmerami v tej državi.

Pred par leti je bila Avstrija zelo revna in potlačena dežela. Njena valuta je bila strašno slaba in ničvredna kakor današnja nemška marka. Brezposelnost, draginja in lakota so trpinčile njeno prebivalstvo, milijardi dolgovi so dušili njeno državno gospodarstvo. Skoro nemogoče je bilo misliti na uvoz naših vin in naše zelenjadi, zakaj nihče jih ni mogel plačati in valuta je skakala vsaki dan navzdol. Le žalost in sočutje je navdajalo človeka, kadar je mislil na Dunaj.

Če primerjamo tiste čase z današnjimi, je skoro nemogoče verjeti, da se je mogla ta premagana dežela tako hitro in krepko dvigniti iz svoje strašne bede.

Najstalnejša valuta srednje Evrope.

Glejmo danes avstrijsko krono! Res je sicer, da je v primeri z liro ali dinarjem malo vredna; toda zato je stanovitna, trgovci se lahko nanjo zanesejo in z njo lahko kupčujejo, ker vedo, da se drži trdno na nogah in ne pade. Stalna in zanesljiva je tako, da jo imenujejo evropski dolar.

Proračun avstrijske države je sicer še vedno pasiven, toda primanjkljaj se dosledno manjša in bo s časom popolnoma zginil. Avstrijski finančni minister je poročal v dunajskem parlamentu, da se bo v letu 1924. znižal državni primanjkljaj od 837 papirnatih milijard na 147. To je silen skok, ki ga ne zmore vsaka dežela. Za leto 1925. je preračunano, da mora primanjkljaj popolnoma zgineti in se bodo torej odslej dohodki in izdatki povsem krili.

Kako je bil tak napredek mogoč?

Brez dvoma ima pri obnovi države velikanske zasluge monsieur Seipel, ki je z energično in modro roko vodil dve leti usodo Avstrije. Ne smemo pa z druge strani zabiti,

da je antanta sla Avstriji drugace na roko kakor Nemčiji. Avstriji je antanta pomagala na noge, s tem da ji je dala velika posojila in se odrekla izplačevanju vojne odškodnine, medtem ko je Nemčijo na vse mogoče načine izmzgavala, dokler je ni slekla do nagega.

Brez pomoči antante, bi se ne bila Avstrija nikdar dvignila, kar je povsem razumljivo. Mislite si n. pr. kmeta, ki se je vrnil iz vojske domov in našel razdrto hišo, ki ima razkopano polje, je brez živine, brez orodja in brez denarja in je po vrhu še zakopan v dolgove? Kako hočete, da plača svoje dolgove? Ali naj z golimi rokami izrije iz zemlje pridelke? Če nima orodja, nima gnojil, nima živine, nima strehe, bo ostala njegova zemlja neobdelana, naj ima še tako dobro voljo. On ne bo mogel niti živeti in bo poginil, kaj še da bi plačal svoje dolgove.

V položaju takega vničnega kmeta sta se nahajala Nemčija in Avstrija po končani vojni.

Obe državi sta se obrnili k antanti in rekli: Dolgov ne moremo sedaj plačati. Dajte mi posojilo, da si kupim orodje in živino, obdelam zemljo in s pridelanimi pridelki vam bom mogel šele plačati dolgove.

Avstrijo je antanta razumela in podprla.

Nemčijo pa niso hoteli razumeti. Plačaj dolgove, so ji rekli, in konec besedi. — Ne morem! — Lažeš, plačaj!

Ko bi bila antanta govorila tako z Avstrijo, bi bila danes ravnotam, kjer je Nemčija.

Toda z Avstrijo so bili pravični. Meseca aprila 1922. se je obrnila mala država z obupnim klicem na velesile, ki so bile zbrane na sestanku v Londonu, in jih prosila nujne pomoči. Dne 15. avgusta je Lloyd George odgovoril v imenu zaveznikov, da je Avstrija uslišana in povabil Zvezo narodov, naj izdela načrt, kako rešiti Avstrijo poloma. Zveza narodov je vzela zadevo v roke, napravila širokopotezen obnovitveni program in sklenila, da je treba dovoliti Avstriji predvsem

650 milijonov zlatih kron posojila.

To je pomenilo rešitev Avstrije. S tem denarjem je Seipel popravil valuto in podprl industrijo, da si je

nakupila surovine in začela izvažati v tujino svoje izdelke. Gospodarstvo je oživelo. Vendar je pa moral Seipel vzeti nase zelo težke obveznosti. Dovoliti je moral, da nastavi Zveza narodov pri dunajski vladi posebnega komisarja, ki naj nadzoruje vlado in pazi, da se dano posojilo previdno uporablja. Pomislite, kakšna sitnost za ministre imeti nad sabo varuha! Za sprejeto posojilo je moral Seipel zastaviti vse dohodke iz državne razprodaje tobaka in carin.

Obnovitveni program.

Socialisti so vpili, da prodaja Seipel neodvisnost domovine antanti, toda kršč. soc. državnik se ni dal omajati. Trdno in dosledno se je držal svojega načrta in šel na delo. Skupno z Zvezo narodov je izdelal širok program državne obnove, ki ga je predložil parlamentu v potrdilo. Da se zmanjšajo državni stroški, je predlagal Seipel velike reforme v upravi. Treba je bilo odpustiti iz službe veliko število uradništva, ki se je bilo po polomu Avstrije zbralo v nepreglednih četah na Dunaju. Vsi nemški uradniki, katera je bila raztresila Avstrija preko vse velike države, so se namreč navalili po vojni v malo deželico. Preurediti je bilo treba železnice in monopole, ustanoviti banko za novo valuto itd.

Delo bo skoraj dovršeno.

Čim je Seipel izvršil del programa, mu je Zveza narodov izplačala obrok posojila. Kolikor bolj je obnova uprave napredovala, toliko več obrovkov je antanta nakazovala. In Seipel je držal dano besedo zvesto. Danes je mnogo več ko polovico dela že dovršenega: več ministrstev je bilo ukinjenih, uradniki so odpušteni, železnice so preurejene, Avstrija je sklenila trgovske pogodbe skoro z vsemi sosedi itd.

Seipel gleda lahko s ponosom na delo, ki ga je dovršil v tem kratkem času.

Nemčija prosi zopet za mir.

Spričo Avstrije je Nemčija prava reva. Njeno krepko telo se zvija v krčih in hira vedno bolj očitno. Po dolgi parlamentarni zmešnjavi je Nemčija vendar dobila svojo vlado. Za kanclerja je bil imenovan zastopnik kat. centra gospod Marx, ki je sprejel vodstvo države le pod pogojem, da mu parlament podeli polnomoč, kakor jo ima približno Mussolini. Državni zbor je dal Marxu pooblastilo in celo socialisti so glasovali za predlog.

Prvi važnejši korak, ki ga je naredil Marx po pooblastilu, je nova mirovna pogodba Francozom.

Poincaré je topot nekoliko bolj prijazen.

Časopisje poroča, da je francoski ministrski predsednik sprejel nemškega poslanika in govoril proti svoji navadi ž njim uljudno. Izjavil je, da je pripravljen pogajati se z Nemčijo direktno, ako bo stavila pametne predloge. Prijaznost Poincaréja ima svoje korenine v angleških volitvah. V Britaniji je zmagala namreč protifrancoska politika. Delavska stranka ter liberalci so pripravljene pomagati Nemčiji na noge in zgori se prav lahko, da stopijo Angleži v samostojna pogajanja z Nemci. To bi bilo Poincaréju skrajno neprijetno

in zato bi hotel Angleže prehiteti. Vse kaže, da bi se rad z Nemci poravnal, preden bi mogli Angleži posočiti vmes. Vendar ne smemo preveč zidati na Poincaréjevo prijaznost. Zgoditi se lahko, da igra stari lisjak komedijo in se skrivaj že pripravlja, kako bi Nemce po kratkih razgovorih zopet odbil. Treba je previdno čakati, da se dogodki razvijajo in pokažejo, koliko je v Poincaréjevi prijaznosti dobre volje.

Socialisti se bodo morda vzdržali volitev.

S tem da je Mussolini zaključil zasedanje parlamenta, je povzročil v državi celo vrsto razprav in debat o bodočih volitvah. Vse stranke so prepričane, da se poslanci nikdar več ne sestanejo v parlamentu. Volitve so gotova stvar.

Spričo tega dejstva so se zbrali k posvetovanju zmerni socialisti pod vodstvom Turatija in pozvali v posebni resoluciji stranko, naj preišluje, ali se sploh plača vdeležiti se prihodnjega volilnega boja.

Socialisti namigavajo, da se umaknejo iz borbe radi nasilstev, ki groze volilcem. V svoji resoluciji napadajo silno ostro fašistovsko vladno ter ji celo očitajo, da ruši s svojim režimom temelje, na katerih slovi civilizirano življenje človeštva.

Mussolinijev odgovor.

Fašisti so bili seveda radi te resolucije silno ogorčeni in so javno pro-

testirali, dolžeč zmerne socialiste, da obrekujejo Italijo kot deželo brezpravnosti in nasilja. To se pravi omadeževati lastno državo v obeh tu-jine. Fašisti trdijo, da se bodo vršile volitve v popolni svobodi, kar je vlada že večkrat poudarila. Mussolini pa je v odgovor dal objaviti, da bo povabil v Italijo poslance drugih držav, naj prisostvujejo volilni borbi in opazujejo od blizu, če se vrše volitve res svobodno. Na ta način hoče Mussolini staviti zmerno socialiste na laž.

Kaj pravijo druge skupine?

Stranka socialističnih levičarjev se kljub temu tudi ona pomišlja, ali ne bi kazalo, se popolnoma odtegniti volitvam.

V liberalnih strankah vlada velika zmešnjava. Nekateri skupine so vladi nasprotni, druge so ji prijazne. Mnogo poslancev pa je takih, da se fašistom na vso moč klanjajo in iskajo, ker žele priti v njihovo kandidatno listo ter smukniti tako z njihovo pomočjo v parlament. Skrb za korita jih žene z neugnano silo proti vladajoči stranki. Časopisi pišejo, da so nekateri vodilni liberalci celo pripravljene zapustiti svojo stranko in se vpisati v fašiste.

Naj bo temu kakor koli, eno je pa gotovo: liberalci se na noben način ne bodo vzdržali od volitev, temveč bodo poskusili na volivnem bojišču svojo srečo.

Nato zavrača list trditev, da je ljudstvo zoper nadškofa. Navaja slovesne sprejeme, ki jih je bil deležen nadškof v vseh furlanskih občinah. List zaključuje z opombo, da je sklep fašistov proti volji naroda, katera odklanja vsako akcijo, ki bi bila naprejena proti našemu nadškofu.

Se strinjamo.

Poslanec Corsi je vložil na Mussolinija vprašanje, kaj misli ukreniti, da se zmanjšajo plače gospodom nadkomisarjem, ki vladajo nad več občinami. Kajti plače komisarjev pravi poslanec — pomenijo težko breme za naše občine, posebno za majhne, ki nimajo niti dovolj denarja, da bi plačevale zdravnika, kaj še komisarje.

S poslancem se popolnoma strinjamo in ponovimo še enkrat, da so komisarji popolnoma nepotrebni. Mussolini je odgovoril, da pošlje prefektom posebna navodila.

O naših krajih hoče Mussolini sam odločiti.

V soboto so se zbrali v Rimu različni ministri in uradniki, ki so se pod predsedstvom Mussolinija razgovarjali o naših krajih. O čemu so se menili, ne vemo. Časopise molči, ministri molče. Mussolini je rekel, da si pridrži pravico, da bo sam odločil o naših krajih. O čem je treba odločiti, ne vemo. Vse molči. Sicer nas to nič ne briga, kajti gospodje bodo že dobro naredili in oni že vedo, kaj delajo. Bodimo brez skrbi.

Boj proti preklinjevanju.

Včeraj se je vršilo v Vidmu zborovanje zoper kletvino. Razni govorniki so stavili predloge, kako bi se omejevala ta grda in včasih strašna razvada. V vsakem okraju naj se ustanovi poseben odbor, ki bo vršil propagando v smislu navodil osrednjega odbora. Pametna misel! Tudi med našim ljudstvom bi bilo treba začeti s propagando proti kletvini.

Stavka poštne službenice v Avstriji.

je končana. Dunajsko časopisje prihača zopet redno.

Župostel verskega ujedinenja Slovanov.

Papež Pij XI. je izdal okrožnico, v kateri poveljuje sponiti moža, ki je pred 300 leti umrl mučeniške smrti za ujedinenje Katoliške in Pravo-slavne cerkve. Papež je poslal pri tej priliki topel pozdrav vzhodnim Slovanom, poudarjajoč, da so katoliški cerkvi jeziki vseh narodov enako ljubi in dragi ter je staroslovenski obred katolikom raynotako pri srcu kakor latinski.

Da bodo naši bravci vedeli nekaj o tem odličnem možu, čigar spomin se danes slavi, pričujemo dopis, ki smo ga prejeli od našega sotrudnika:

Katoliški Ukrajinci praznujejo leto 300 letni jubilej smrti nadškofa sv. Jozafata Kumceviča, ki je leta 1623 umrl v Vitelbsku v Rusiji mučeniške smrti za cerkveno zedinjenje.

Njegovo telo, ki kateremu so romali z Rimom zedinjeni kristjani iz cele Rusije in se ob njem navduševali, je vladna Rusija l. 1873. s silo in zvijačo uropala ter zakopala v neki kleti, da bi prej strohnelo. Med vojno se je pa velikemu ukrajinskemu metropolitu, Ivovskemu nadškofu Septicckemu, posrečilo najti njegov grob in spravit svetle ostanke na Dunaj. Tam se zdaj nahaja njegovo truplo v grško-kat. cerkvi sv. Barbarje v dragoceni rakvi, ki je dar ukrajinskih veljakov iz Amerike.

Proslava tristoletnice.

Dne 17. p. m. so njegovo telo prenesli v veličastni procesiji v cerkev sv. Stefana na Dunaju, kjer je bilo

cel teden izpostavljeno. Obenem so se vršili te dni govori o delu za zblizanje in zedinjenje pravoslavne ruske cerkve s katoliško ter so se objavljale pri sv. Štefanu pontifikalne sv. maše v obeh obredih v znamenje, da Cerkev ne gleda na obredne razlike, ampak objema z enako ljubeznijo vse vernike latinskega kakor tudi vzhodnega staroslavenskega obreda. V nedeljo 25. t. m. so svetnikovo truplo prenesli slovesno zopet nazaj k sv. Barbari, odkoder ga nameravajo v kratkem prepeljati v njegovo ljubljeno Ukrajino, in sicer za enkrat v grško-kat. stolnico v Premislu. Dal Bog, da bi se zedinjenje pravoslavne cerkve s katoliško, za kar je nadškof Jozafat umrl mučeniške smrti, zdaj po 300 letih bližalo uresničenju!

Mestne novice

Ali bo že pravo pristanišče?

Na seji vodstva goriške fašistovske stranke so zadnjo soboto izvolili odbor, ki se bo pogajal z zastopniki tukajšnje «Kmečke stranke» (partito dei contadini), ki ji načeljuje znani Gorjan, glede združitve obeh skupin. Obilo sreče!

Framasoni proti nadškofu.

Znano frامasonsko uduženje «Giordano Bruno» v Vidmu je sklenilo ostro resolucijo proti goriškemu nadškofu. Počasi bo že prišlo na dan, kje ima gonja proti našemu vladiku svoje izvore in kakšne cilje zasleduje.

Avtonomija škofija.

Pred dobrim letom smo se v našem listu odločno borili za avtonomijo goriške dežele. V številnih razpravah smo dokazovali kakšno velika gospodarska nezavornost preti mestu, če se ukine samostojnost goriške dežele in se prenakne središče pokrajine v Vidmu. Med italijanskimi sodeležani smo imeli malo odločnih sotojovnikov. Narodna zaslepljenost jim ni dopuščala, da bi se takoj za začetku postavili z namreč v enotno obrambno črto. Metali so nam polna podnoge in na vse mogoče načine slabili naš odpor. Ko se pa bili sklepi že storjeni, so se vzdramili in se začeli brniti. Tuda bilo je že prepoznano avtonomija je šla rakom živčgal in Gorica je zgubila svojo prejšnjo veljavo. V sličnem položaju se nahajamo sedaj. Vsa gonja proti prevzemu knezonadškofu je od izvestnih krogov vprizorjena iz očitnega namena: **odstraniti nadškofa, Sedeja in razdeliti nato goriško nadškofijo, ko prej deželo, med Trst in Videm ter prenesti sedež metropolita v Videm.** Gotove ljudi bode v oči, da tvoril Gorica s svojim nadškofom metropolitom še važno kulturno in gospodarsko središče, zato so začeli proti dr. ju Sedeju oseben boj v znamenju avrijakanstva, v resnici pa iz narodne nestrpnosti. Premnogi italijanski someščani jim nasedajo na limanice. Vzdramili in zavedli se bodo šele tedaj, ko bo že prepoznano. Kogar hoče Bog ugonobiti, ga udari s slepoto!

Da se poznamo!

Zadnje dneve razburja naše mesto gonja, ki so jo vprizorili goriški in videmski fašisti proti našemu nadškofu, ki je vedno vestno vršil svoje nadpastirske dolžnosti. Navidezno je udarec sicer naperjen proti častiljivi osebi prezvisvenega, toda namenjen je kakor ugotavljamo tudi na drugem mestu, nadškofiji in goriškemu mestu. Zato se nam zdi u-mestno, da navedemo one goriške korporacije, ki so v tem boju posodile svoja kopja našim nasprotnikom. Kakor poročajo italijanski listi, odobravajo boj proti goriški nadškofiji: športni klub «Audax», gor-

DNEVNE VESTI

Važno! Vprašanje vlog in terjatev pri avstrijski poštni hranilnici je končno rešeno!

Opozarjamo vse lastnike vlog in terjatev pri avstrijski poštni hranilnici na važni članek tajništva K. D. Z., ki je priobčen v oddelku «Gospodarstvo».

Poslovilne besede na naše ljudstvo!

Župnik Zvaček je služil 34 let 4 mesece med istrskim narodom. Te dni so ga hoteli z orožniki pregnati čez mejo, ker je po svoji narednosti čehoslovak. Le posredovanju češkoslovanskega konzula v Trstu se ima zahvaliti, da mu ni bilo treba v spremstvu orožnikov čez mejo.

Ob slovesu je pričel naš ljudstvo v časopisju nastopno pismo, ki med drugim pravi:

«S kakim spcem sem te zapuščal, drago ljudstvo, o tem ni treba niti, da pišem. Teško mi je bilo pri srečanju, ko sem pomislil na vse tisto, kar si pretrpelo in kar te še čaka; posebno pa sedaj, ko ostajaš brez svojih duhovnikov, ki so te ljubili in trpeli zate. Sedaj ostajaš osamljeno brez obrambe izpostavljeno na milost in nemilost onim, ki te tlačijo. Ali kljub vsemu temu — ne obupaj! Vse tvoje trpljenje bo z rdečimi črkami zabeleženo v zgodovini, tako da bo tudi poznejši naraščaj občudoval tvojo vztrajnost in bo še močnejše ljubil tvoj jezik, ki ga ti, dobro ljudstvo, govoriš. Tvoja tužna Istra bo stala kot zvezda, ki bodo uprte vanjo oči vseh narodov, ki bodo občudovali tvoje trpljenje in vztrajnost. Pride čas, ko tudi ti izideš ovenčano z lavrovim vencem iz prahu današnjega ponižanja. Bodi zločno in prosil Boga, da ti podeli vztrajnost v borbi za pravično stvar!

Razmerje do drugorodnih manjšin.

Italijanski pisatelj Piero Gobetti je napisal članek o goriških razmerah, v katerem pravi med drugim: «Mesto Gorica je znalo pri zadnjih občinskih volitvah rešiti vprašanje drugorodnih manjšin na dostojen način. Enako mišljenje prevladujo-

čih slojev je podpiralo sožitje med Italijani in Slovenci. Gorica bi bila imela nalogo, postati s svojim delom naravno središče kmetijskih krajev, ki jo obdajajo.»

Tako je šlo vse po vodi.

Goriški fašisti dr. ju Besednjaku.

Goriški fašisti so povabili na razgovor dr. ju Besednjaku, ki se je v petek zvečer odzval vabilu in šel v sedež goriškega fašistovskega direktorija. Tajnik fašista g. Caprara je dr. ju Besednjaku povedal pred direktorijem sledeče: «Mi fašisti nemočemo omejevati svobode liska in ne maramo delati nasilnosti, zakaj doba nasilstev je minula. Toda opozoriti Vas moramo, da je pisava «Goriške Straže» posebno v zadnjem času silno ostro in da precj pikro kritizira vlado in njene ukrepe. Gospodrje, Vi ste prosti delati, kar hočete, toda opomnimo Vas, da fašisti ne bodo mogli več dolgo prenašati te pisave. Ako ne odnehate, bomo siljeni podvzeti mere, ki ne bodo «Straži» niti koristne niti prijetne.»

Ko je g. tajnik te besede spregovoril, se je poklonil, isto je storil dr. Besednjak. Podala sta si roke in se poslojila, nakar je dr. Besednjak pozdravil ostale člane fašistovskega direktorija.

Z zadevo se bomo približje pobliže bavili.

Vlada odobrila spremembo občinskega in deželnega zakona.

V soboto zvečer so sklenili ministri v Rimu, da spremenijo občinski in deželni zakon. Pri nas je bil občinski in deželni zakon komaj vpe-ljan, pa je že drugi zakon pred vrati. Skoro v enem letu tri različni zakoni. Uboge glave naših občinskih tajnikov in županov.

Za goriškega nadškofa.

Videmski dnevnik «Il Friuli» imenuje boj proti nadškofu «una lotta ingiusta», to je krivičen boj. «Friuli» piše, da se borijo fašisti zoper nadškofa samo iz tveganja, ker je slovenskega rodu. V članku tretje kolone dokazuje, kako je knezonadškof vselej vestno izpolnoval vse svoje dolžnosti in bil v narodnem oziru vselej pravičen.

sko telovadno, udruženje («Unione ginnastica»), Gabinetto di lettura

(Čitalnica) in goriški arditi in prostovoljci.

Kaj je novega na deželi

SV. LUCIJA.

Na dan našega farnega praznika smo imeli običajni vsakoletni se-menj. Pokazal pa ni prav nobene živahnosti in je bila kupčija zelo klaverna. Umestno je pripomnil obiskovalec, da trgovci niso zaslužili za en golaš. Pač pa je cerkveni šhod krasno izpadel. Bilo je nad 600 obhajencev, med njimi dve tretjini moških. To priča o lepem procvitu verskega življenja.

KANAL.

Prijatelj našega lista nam piše: Pred kratkim me je zanesla pot v prijazni trg Kanal ob Soči. Zavzel sem se, ko sem videl, da so obnovitvena dela izredno napredovala in ima zdaj Kanal lepo vrsto stavb, s katerimi se lahko ponaša. Začudil sem se pa, ko sem videl, da so dela pri župni cerkvi še nedovršena in da ni v zvoniku niti zvonov. Poizvedoval sem in izvedel od zgovornih Kanalcov sledeče: Meseca decembra 1922. smo dobili nove zvonove. Meseca januarja l. 1923. so bila obnovitvena dela pri cerkvi že skoro končana, toda kljub nujni potrebi delo zlasti pri zvoniku ni hotelo naprej. Z obnovitvijo naše cerkve so začeli že pod bivšim avstrijskim režimom, a do danes se ni izvršena. Po dolgih, dolgih mesecih — cela dolina se je iz nas že norčevala — smo dobili zvonik. Toda ker manjkajo stopnice in razna druga notranja dela, smo še vedno le na pol poti. Upali smo, da se bo delo pospešilo, ko smo dobili novega dekana, toda ostali smo v počasni tiru. Še večja pričakovanja smo stavili v novega občinskega komisarja, toda zaman! Niti ne vemo, če je g. občinski komisar v petek ali svetek našo cerkev kdaj obiskal. Izgubili smo že vso vero v vse merodajne činitelje. In smo že skoro obupali, da bi prišli kdaj do cerkve, kakor nam pritiče. Še obupnejše je vprašanje raznih podružnic, kdaj bodo te pozidane, je rekel moj poročevalec jezno — vedi sam vrta! Precej neprijetno razpoložen sem zapuščal prijazni Kanal.

Iz Kanala nam poročajo: V noči od srede na četrtek dne 13. t. m. ob eni uri pet minut smo čuli pri nas močan potresni sunek, ki nas je vzdramil iz spanja. Temu prvemu močnejšemu je sledil še lažji sunek.

VROTOJBA.

Naša obrtno-nadaljevalna šola o- tvori 20. t. m. tudi prvi razred. Opo- zarjamo na to vse, ki se zanimajo za to velevažno ustanovo!

DRSKO.

Dne 5. t. m. se je vsled dol- tega deževja odtrgal kos hriba «Zagola» v strugo hudournika «Lonjšček» z gozdom in senočetni vred, tako da je vodo zajezilo. Voda je zadaj pritiskala ter se počasi pre- mikala v sotesko «Mutec». V soteski se je plaz ustavil in se je vzdignil nad 30 metrov visoko, tako da ga je bilo strah videti. Po noči se je plaz prelomil ter se z velikim bobna- njem skalovja valil v dolino na ro- dovitne travnike «Kačva», katere je zasul s kamenjem in gruščem. Odn- eslo je tudi kope sena in en senik.

Zalosten prizor je videti, ko pride- lo ljudje iz bližnjih vasi: prej rodo- vitni travniki, zdaj gola puščava, vse s kamenjem in gruščem zasuto. Škoda je velika. Vtrgalo je tudi kos livške ceste, da je vožnja med Ider- skom in Livkom prekinjena.

Prosimo državne poslance, da vpli- vajo pri pristojnih oblastvih, da

dajo škodo preceniti in priskočijo na pomoč z izdatno denarno podporo nesrečnim posestnikom.

ZAGA.

Štirinajst dni po sinovi smrti smo pretečeni terek položili k večjemu počitku tik sveže sinove gomile do- bro in vzorno mater gospo Marijo Žagar iz spoštovane Simonove rod- bine. Pokojnica se je ob priliki sino- ve smrti silno razalostila in preha- dila ter je v enem tednu podlegla bolezni. Težko prizadeti družini naše sožalje, pokojnici večni mir!

PRVACINA.

Naš cerkovnik je doživel pred par dnevi zelo razburljiv dogodek, ki bi ga lahko stal življenje, a je k sreči iztekel ugodno. Kakor po navadi je šel ob 5. uri zjutraj zvonit. Ko je šel po cerkvi proti zakristiji, mu je nek- do na nenavaden način voščil dobro jutro: sunil ga je nepričakovano tako močno, da je odletel in padel pred oltar. Ko se je od presenečenja zavedel in dvignil, je videl, da je ta- bernakelj odprt, monštranca in ci- borij pa še zunaj. Razumel je, da i- ma opravka s cerkvenim tatom in je skočil za njim proti zakristiji. Toda zasačeni zlikovec je porabil kratki odmor in odnesel pete.

OPATJE SELO.

Dne 4. t. m. sta našli dve dekleti, ki sta nabirali staro železo, na Kre- menjaku pri Novi vasi mrtvega starčka. Ugotovilo se je, da je mrt- vec 70 let stari posestnik Franc Gleš- čič iz Vitovelj pri Oseku. Mudil se je par dni pri Bonetih. Ko je odšel od tam, je najbrže zgrešil pot in potem v noči in samoti našel smrt. Vzrok njegove smrti ni znan. Napad je izključen. Najbrže mu je postalo sla- bo in je pri tem nesrečno padel — na sencah je imel malo rano — ter obležal.

GRGAR.

Tudi pri nas se vedno ponavljajo nesreče s še nepobranim strelivom. Pretekli teden smo imeli kar dve. Prva žrtev je bil neki solkanski fant, ki je pobiral svinec in železo. V sled razstrelbe je bil tako močno ramjen, da je pri prevozu v Solkam na Pre- valju umrl. Drugi nesrečnež je bil neki italijanski delavec, zaposlen pri pobiranju streliva. Strelivo, ki je nepričakovano razpočilo, ga je usmrtilo.

Poglobitev verske misli v Dornbergu.

Ves pretekli teden je bil v Dornbergu en sam velik praznik: vršil se je sv. mi- sijon, ki so se ga verniki z veliko vne- mi in svetim navdušenjem vdeleževali. Trije misijonarji so vsaki dan v treh in večkrat tudi starih pridigah vlivali v sr- ca tolačila sv. vere. Vse dni je bila cer- kevy natlačeno polna, spovednice oblega- ne in obhajljna miza obložena. Ginja- va je bila na praznik 8. decembra popoldne prislava Brezmadezne, katero je veliko stvelilo deklet na slovesen način izvoli- lo za svojo zavetnico z ustanovitvijo dekliske Marijine družbe. Višek je do- segel osemdnevni praznik v nedeljo po- poldne pri sklepu, h kateremu je prišel — od množice navdušeno in spustljivo pozdravljen — naš ljubljani višji nad- pastir, prevzvišeni gospod knez in nad- skof, ki je ob veliki asistenci duhovščine vodil procesijo z Najsvetejšim, tako veliko in lepo urejeno, kakor je se ni vi- dela dolenja Vipavska dolina. Vsa obsir- na župnija dornberška je svojemu prevz- višenemu nadpastirju za to počastitev hvaležna kakor tudi svojim velikim dušnim dobrotnikom, očetom mislji- njem. Bog jim plačaj!

GOSPODARSTVO

Kako je urejeno vprašanje vlog in terjatev pri avstrijski poštni hranilnici?

Kraljevina Italija je ze s kr. odlokorn od 9. nov. 1921. st. 1871 samostojno re- sila za svoje državljane to vprašanje. Drzava je postala nasproti dunajski poštni hranilnici namesto upnikov-drzavljani sama upnik. Posameznim dr- zavljaniom pa je zajameila drzava plačo vlog in terjatev pri dunajski poštni hranilnici, in sicer za vsakih 100 astr. kron 60 lir.

Dne 6. aprila 1922. je bil med nasled- stvenimi drzavami (Jugoslavija, Polj- ska, Cesko-Slovaška i. t. d.) sklenjen do- govor glede bive avstrijske pošne hra- nilnice.

Ta dogovor je italijanski ministrski svet odobril dne 27. nov. 1923. Odlok ministrskega sveta 28. novembra 1923. ki je bil razglašen v «Gazzetti Ufficiale» od 10. dec. 1923. st. 389 določuje, kako se mora v Italiji izvršiti dogovor med na- sledstvenimi drzavami; isto določujeta kr. odloka od 9. nov. 1921. st. 1871 ter odlok 22. julija 1923. st. 1817.

Ministrski odlok 26. nov. 1923. določuje v bistvu: terjatve posameznih drzavljani-upnikov pri dunajski poštni hranilnici prevzame drzava. Zato pa jamei potem drzava posameznim upni- kom za plačilo kronskih vlog pri dunaj- ski poštni hranilnici, in sicer po ključu 60 odstotkov v lirah.

Člen prvi navedenega odloka pooblašča italijan- sko pošno upravo, da zbere hranilne- knjižice in podatke o terjatah v teko- čih računih pri stari upravi avstrijske pošne hranilnice.

Člen drugi imenovanega odloka ugotavlja, da se mora to izvršiti iz sledečih razlogov:

- 1.) da se potrdi opravičenost in znesek terjatev pri avstr. poštni hranilnici;
- 2.) da se na podlagi prijav upniki lahko razdelijo v skupine, ki jih pred- pisuje imenovani odlok;
- 3.) da se na ta način omogoči likvi- dacija (izvršitev) terjatev.

Upniki se delijo v smislu člena tretjega v štiri skupine.

Prva skupina: italijanski drzavljani starih ital. pokrajin, ki prebivajo v kra- ljevstvu;

druga skupina: italijanski drzavljani novih pokrajin, ki bivajo v Italiji in ki so postali v smislu mirovnih pogodb v S. Germentu in v Rapallu ital. drzav- ljani po polnem pravu in ki so pridobili ital. drzavljanstvo potom opcije;

tretja skupina: italijanski drzavljani starih in novih pokrajin, ki ne bivajo v kraljevstvu;

četrti skupina: inozemski drzavljani, ki bivajo v Italiji.

Kdo izpolnjuje pogoj «bivanja» v smislu odloka 26. nov. 1923?

Ta pogoj izpolnjujejo vse fizične in juridične osebe, ki imajo svoje redno bi- vališče, oziroma svoj sedež v starih ali pa v novih italijanskih pokrajinah od 26. marca 1919. dalje, in ki ga niso po tem roku spremenile.

Oblastvu, kateremu je poverjena izvrši- tev tega odloka, ni treba smatrati trenutne spremembe bivališča kot pravo spremembo, posebno če se ta dogodi radi vojnih razmer.

Ravno tako **smejo biti delezni te ugodnosti tudi upniki,** ki so prišli do rednega bivališča v starih ali pa v no- vih pokrajinah po 26. marcu 1919. leta, pod pogojem, da so italijanski drzavlja- ni ter da so se za stalno povrnil v do- movino.

Juridične osebe, javne in zasebne, kreditni zavodi, trgovske družbe in vsa- kovrstna podjetja pa izpolnjujejo pogoj

bivanja: ako se dokaže, da je bila juri- dična oseba (oziroma glavni sedež, cen- trala) pred **premirjem** registrirana pri trgovskem sodišču; ravno tako se mora dokazati, da vpis se vedno obstoji; do- kazati se mora tudi, da so večina čla- nov upravnega sveta, oziroma odgovor- nih druzabnikov italijanski drzavljani, ki pripadajo prvi in drugi skupini, ki jih določuje člen tretji tega odloka. Vse to se lahko dokaže z izvlekom iz trgo-vskega registra.

Kako bodo postopali s posameznimi skupinami upnikov?

Prva skupina nas ne zanima, ker v njo spadajo drzavljani starih italijan- skih pokrajin.

Glede upnikov druge skupine pa ve- lja sledeče:

Terjatve posameznih upnikov, ki iz- virajo bodisi iz hranilnih vlog ali pa iz tekočih računov pri avstrijski poštni hranilnici, prevzame **italijanska drzava,** oziroma kot njena zastopnica **uprava italijanske pošne hranilnice** nasproti Avstriji in dunajski poštni hranilnici. To velja za vsa denarna opravila, ki so bila izvršena **do 26. marca 1919. leta.**

Terjatve opiantov, katerih opcija se ni rasena, prevzame drzava se le po konani rešitve njihove opcije.

Vsi upniki, ki mislijo, da pripadajo k drugi skupini,

morajo izvršiti sledeče:

- a.) izročiti morajo pošne hranilne knjižice in pošnim upravam, oziroma naznaniti morajo svoje terjatve iz teko- čega računa nasproti avstrijski poštni hranilnici; v interesu upnikov, je, da zahtevajo potrdila o izročitvi hran. knji- žic in o prijavi terjatev;
- b.) priložiti morajo sledeče doku- mente:

- 1.) potrdilo o ital. drzavljanstvu;
- 2.) potrdilo o bivališču in pristojnosti;
- 3.) izjavo, v kateri upnik izjavlja, da odstopa (cedira) svoje terjatve z zapadliimi obrestmi pri avstrijski poštni hra- nilnici italijanski poštni upravi pod po- gojem, da mu bo italijanska pošna uprava dolžna svoječasno priznati isto terjatev z obrestmi in znesku 60 odstot- kov v lirah.

Kaj se potem zgodi?

Ko ugotovi italijanska pošna uprava opravičenost terjatev in obstoj prijavitlj- nih terjatev, ko ugotovi pripadajoče za- padle obresti itd., prenese italijanska pošna uprava terjatve po zgoraj ome- njenem ključu (60 lir za 100 avstr. kron) v nove hranilne knjižice. Nove hranilne knjižice ne smejo imeti nobene druge vinkulacije ko samo stara ter vinkula- cija, ki jo določuje člen 6. kr. odloka od 22. julija 1923. Ta vinkulacija obstoji v tem, da se smeje terjatve izplačati šele po **preteku 6. mesecev,** ko so bile vpisa- ne v nove hranilne knjižice. Terjatve, ki se vpisejo v nove hranilne knjižice, se po dnevu izdaje istih obrestujejo po določilih, ki so veljavna za ital. pošno hranilnico.

Upniki tretje skupine,

to je italijanski drzavljani starih in no- vih pokrajin, ki ne bivajo v Italiji, mo- rajo ravnotako naznaniti svoje terjatev in predložiti morajo sledeče dokumente:

- 1.) izkaz o drzavljanstvu, ki mora biti vidiran po ital. konzulu v inozemstvu;
 - 2.) potrdilo o bivališču in pristojnosti.
- Ako to izvršijo, so ravno tako delezni ugodnosti, kakor upniki druge skupine.

Inozemski drzavljani, ki bivajo od 26. marca 1919. v Italiji, lahko tudi naznanijo svoje terjatve pri ital. poštni upravi; priložiti morajo sle- deče dokumente:

1.) izkaz o državljanstvu, ki mora biti vidiran od konzulov njihovih držav;

2.) izkaz o bivališču.

Terjatev upnikov četrte skupine pa ne prevzame italijanska država. Njihove terjatve se bodo likvidirale na podlagi ključa, ki je veljal za izmenjavo avstro-ogrske valute.

Člen 11. ministrskega sveta

določuje, da so deležna ugodnosti izmenjave po ključu 60 odstotkov tudi vsa denarna nakazila v prometu hranilnih vlog in tekočega računa pri dunajski poštni hranilnici, ako niso bila akreditirana na račun. Tudi te terjatve se prenesejo v nove hranilne knjizice italijanske poštne hranilnice.

Za neizvršena plačilna nakazila od strani avstr. poštne hranilnice, se istakotako lahko dovoli ta ugodnost, ako je iz pismene izjave ali pa iz drugih dokazov razvidno, da ni prišel prizadeti drugače do plačila.

Način izvršitve tega odloka

po poštnih uradih in drugih organih, ki so poverjeni z izvršitvijo tega odloka, določi poštno ministrstvo v sporazumu s finančnem ministrstvom. Ako nastane dvom glede pridelitve upnikov, k eni ali drugi skupini, odloči pristojni prefekt.

Člen 15. pa določuje,

da je pristojen za vse spore, ki bi nastali pri izvršitvi tega odloka, edino in izključno finančni minister.

Člen 16. določuje,

da se prične izročevanje hranilnih knjizic in prijavljanje terjatev v smislu razloženega odloka 1. januarja 1924. ter da se nepreklicno konča 15. februarja 1924.

Za upnike, ki bivajo v inozemstvu, pa traja rok do 30. marca 1924.

Opozarjamo in prosimo

župane, duhovnike, učitelje, zadruga itd., da pojasnijo ljudstvu to važno gospodarsko zadevo. Naj bi ne bil nihče, ki bi trpel radi neznanja tega odloka škodo!! Zlasti je treba opozoriti varuhe in sirote, kmete in delavce, revne ženske, ki so nalagale svoje skromne prihranke pri poštni hranilnici.

Tajništvo Kmets. del. zveze v Gorici.

Dva gospodarska lista

Poleg izvršno urejevanega in splošno priljubljenega «Gospodarskega lista» se je pojavil kar naenkrat nov gospodarski časopis, ki ga imenujejo «Gospodarski vestnik». Brž ko je novi list izšel, so se dvignili glasovi, da je nov gospodarski časopis nepotreben, ker pomeni cepljenje sil in potratu denarja. En gospodarski list zadostuje popolnoma potrebam primorskih Slovanov. Čemu torej nov nepotreben list?

Razvila se je polemika med «Edinostjo», «Malim listom» in gori označenim «Gospodarskim vestnikom», v katero se «Straža» ni hotela vtikovati, četudi je bila in je še danes tudi prepričana, da sta dva gospodarska lista za naše razmere skrajno nepotrebna.

«Edinost» in gori označeni «Gospodarski vestnik» sta potegnili v spor tudi «Zadružno zvezo» v Gorici, četudi ni ona črhnila ni besede in se ni najmanj vmešavala v polemiko.

Zadružna zveza nas naproša, naj zato priobčimo v našem listu nastopno izjavo, kar prav radi storimo:

«O priliki ustanovitve «Gospodarskega vestnika» se je v slovenskih časnikih razvila polemika, v katero se je zaneslo ime «Zadružne zveze» v Gorici kot izdateljice že od leta 1922. dalje izhajajočega «Gospodarskega lista». Podpisana «Zadružna zveza» v Gorici odklanja vsako vmešavanje v to polemiko, mora pa v svojo obrambo ugotoviti netočnost raznih objavljenih člankov in izjav. «Gospodarski list» se je ustanovil vsled sklepa zveznega občnega zboru,

ki se je vršil 13. septembra 1921. Pri tem občnem zboru je zastopal Slovensko kmetijsko društvo v Gorici (takrat še včlanjeno pri podpisani zvezi!) njegov predsednik g. Ignacij Križman, ki je bil tudi podpredsednik zveznega nadzorstva. Predlog je bil sprejet brez vsakega ugovora. Slovenskemu kmetijskemu društvu je bilo torej znano, da zveza namerava ustanoviti list. Kakor izvemo iz 3. štev. «Gospodarskega vestnika», sta se pa istočasno Slovensko kmetijsko društvo v Gorici in Kmetijska zadruga v Trstu pogajali, da bi ustanovili skupno glasilo. Ugotovljamo, da se teh pogajanj ni udeležila nobena izmed drugih organizacij, ki se sedaj potegujejo za «Gospodarski vestnik»! K tem razgovorom ni bila nikdar vabljen podpisana Goriška Zadružna zveza. Ko je naš «Gospodarski list» izšel, so ga kot svoje glasilo sprejele «Slovenska čebelarica zadruga v Gorici», «Županska zveza v Gorici» in «Kmetijska zadruga v Trstu». To dokazuje I. letnik našega lista. Zadružna zveza v Trstu se je do nas obrnila z željo, da bi bila soudeležena, šele 27. februarja 1922., ko je izšla že 3. štev. «Gospodarskega lista» in odgovorili smo ji, da ji je «Gospodarski list» vedno na razpolago. S Tržaško kmetijsko družbo v Trstu nismo bili tozadevno nikdar v stiku.»

Zadružna zveza v Gorici
Načelstvo.

VALUTA.

Dne 15. decembra si dal ali dobil:
za 100 dinarjev — 26.— — 26:20 L.
za 100 avstr. kron — 3:2 — 3:3 stot,
za 1 dolar — 23.— — 23:10 L.
za 1 funt 101:31 — 101:60 L

Širite **Naročajte**
Berite
„Goriško Stražo“.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Vončina Franc, Zadlog, Črni vrh: Napravite Vi in vsi Vaši tovariši prošnjo za končno priznanje invalidne pokojnine do 31. decembra 1923., na Commissione generale per le pensioni, Roma, Palazzo Brashi.

Kenda Franc, Staro selo: Napravite vsi prošnjo za končno priznanje invalidne pokojnine do 31. decembra 1923. na Commissione generale per le pensioni Roma, Palazzo Braschi.

DAROVI.

Za Slovensko sirotišče: Ajdovski dobrotnik siromakov 10 L., Neimenovana v Gorici 15 L. — Srčna hvala!

Nov zobozdravnik

specialist za bolezni v ustih in na zobeh

M. U. dr. Lojz Kraigher

z nemskim zobozdravniškim izpitom sprejema v Gorici, na Travniku št. 20/I.

MLADA mlečna koza, gosi in kanarček (samica) Harzseifert, čistokrvna na prodaj. Poizveš: Bar, Via S. Pietro 72.

DOMAČE PODJETJE.

Trgovina potrebščin za ženska ročna dela. Istotam se tudi sprejemajo naročila za izdelovanje perila ter vsakovrstnih ročnih del, kakor opreme za neveste i. t. d. Priporočamo se prečastiti dubovščini za cerkveno vezenje.

«Ricamo» Via Mazzini (Municipio) št. 6, Gorica.

HIŠA, obstoječa iz kuhinje, dveh sob in vrtom v Gorici na lepem kraju je na prodaj po nizki ceni. Naslov pri upravi lista.

V IDRIJI št. 473 se oddajo prostori, kjer je bil do sedaj merokusni urad, z novim letom v najem. Pojasnila daje lastnik France Kos v Idriji.

Prodaja na obroke.

S prvim septembrom je otvorila firma: «Grande Emporio Rateale» (centrala v Trstu),

Via Garibaldi 20, II p. (prej via Teatro)

svoje podružno skladišče.

Prodaja: izgotovljene obleke in po meri, najfinejše manufakturno blago, sukne, dežne plašče, obuvale, klobuke, ovratnike, rokavice, naramnice, perilo itd.

Cene brez konkurence! Obroki mesečni in tedenski. Krojačnica prvega reda. Gorica, Via Garibaldi 20-II.

Kmetovalci!

Kdor želi TOMAŽEVO ŽLINDRO, kalijevo sol ali druga umetna gnojila, naj jih naroči pri domači hranilnici ali zadrugi, v goriški okolici pa pri

Zadružni Zvezi v Gorici

Corso Giuseppe Verdi 37, I. nadstropje.

Najvišje cene plačam

za kože: lisic, kun, podlasic, zajcev, mačk, veveric, jazbecov i. t. d., i. t. d.

Sprejemam poštno pošiljatve!

Walter Windspach

GORICA - VIA CARDUCCI št. 10

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon št. 50. — Brzojavni naslov: Ljubljanska banka.

Delniška glavnica
in rezerve:
80 MILJONOV

CENTRALA:
LJUBLJANA

Reserva S H S
kron
64 MILJONOV

PODRUŽNICE: Brežice, Kranj, Metkovič, Celje, Maribor, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Obrestuje vloge na knjižice po 4½% Na daljšo odpoved vezane vloge po dogovoru.

Nakup in prodaja vsakovrstnega tujega denarja. — Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantneje.

TEOD. HRIBAR (nasl.) - GORICA

Corso Verdi 32 (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne **Regenchart & Rymann**, vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.

Blago solidno!

Cene zmerne!